

کاربرد روش های فوق تقارنی در محیط پخشی نوترون

*سیده نسرین حسینی مطلق^۱، شیلان صید محمدی^۲، سمانه عظیم عراقی^۳، هاجر کاظمی فرد^۴

^۱دانشکده فیزیک دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

^۲دانشکده فیزیک دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

^۳دانشکده فیزیک دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

^۴دانشکده فیزیک دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

چکیده

ما در این مقاله پخش نوترون های حرارتی از یک چشمه خطی طویل را با استفاده از ساختارهای فوق تقارن Darboux-Witten مورد مطالعه قرار می دهیم. اگرچه ساختار Witten فقط یک شماتیک ریاضی است، اما ساختار Darboux پارامتر آشنای طول پخش را بیان می کند، که از حل دقیق معادله پخش در حالت پایا به دست می آید. و تابع شار نوترونی می باشد. بنابراین در این مقاله با استفاده از روش Darboux، طول پخش موثر برای محیط های پخشی H_2O, D_2O, Be, C تعیین می گردد.

واژه های کلیدی: فوق تقارن، طول پخش، نوترون، Witten، Darboux

مقدمه

کوانتوم مکانیک فوق تقارن یک بعدی در سال ۱۹۸۱ میلادی توسط Witten به عنوان یک مدل ابزاری برای درک پدیده شکست-تقارن مورد بررسی قرار گرفت [1] و به سرعت به یک زمینه تحقیقاتی قدرتمند تبدیل شد [2]. در یک سری از مقالات نتایج جالبی برای حل مسائل فیزیکی مختلف با استفاده از اعمال روش فاکتوراسیون Witten بر روی معادله شرودینگر یک بعدی به دست آمده است. همچنین اخیراً روش کوانتوم مکانیک فوق تقارن، به طور گسترده ای توسط Rosu، بر اساس جواب عمومی معادله ریکاتی مورد مطالعه قرار گرفته است. روش عمومی Darboux دوگانه برای اولین بار توسط فیزیک دانی به نام Mieliink برای حالت کوانتومی نوسانگر استفاده شد. و در نهایت روش عمومی Darboux دوگانه منجر به معرفی پتانسیل های فرمیونی و بوزونی گردید [3-5]. هدف از این مقاله استفاده از این دو روش در تئوری پخش نوترون های حرارتی می باشد. مراحل که در این مقاله معرفی میشوند عبارتند از: مرحله اول: معرفی معادله پخش نوترون های حرارتی ناشی از یک چشمه خطی طویل در حالت پایا در مختصات استوانه ای و محاسبه شار نوترونی. مرحله دوم: معرفی ساختار Witten. مرحله سوم: معرفی ساختار دو گانه Darboux. مرحله چهارم: تعیین طول پخش موثر برای محیط های پخشی H_2O, D_2O, Be, C . مرحله پنجم: جمع بندی صورت می گیرد.

روش کار

معادله پخش: معادله پخش برای نوترون ها در حالت کلی به صورت زیر می باشد:

$$D\nabla^2\phi - \sum_a \phi + S = 0 \quad (1)$$

جمله اول معرف پخش نوترونی، جمله دوم معرف نوترون های جذب شده در محیط پخشی و S معرف قدرت چشمه نوترونی می باشد. و ثابت پخش D توسط رابطه: $D = \frac{\lambda_s}{3(1 - \frac{2}{3A})}$ داده می شود. که با میانگین پویش آزاد نوترون λ_s ، ارتباط دارد. در این رابطه A عدد اتمی هسته پراکنده شده می باشد. و جمله $\frac{2}{3A}$ در آن معرف پراکندگی غیر همگن در سیستم آزمایشگاهی است. Φ ارائه شده در معادله (1) معرف شار نوترونی می باشد که از حاصل ضرب چگالی نوترونی در سرعت متوسط نوترون به دست می آید. در نهایت \sum_a معرف سطح مقطع جذب ماکروسکوپی می باشد. معمولاً فرض می کنیم که جذب در مقایسه با پراکندگی بسیار کوچک است. همانطور که گفته شد چشمه نوترونی به صورت یک خط بار طویل نامحدود در نظر گرفته می شود که بر روی محور Z قرار گرفته است و در یک محیط پخشی به ابعاد بینهایت قرار دارد. و قدرت آن برابر با تعداد S_0 نوترون بر واحد طول بر واحد زمان می باشد. بنابراین $S = S_0\delta(\rho)$ ، که در آن $\delta(\rho)$ تابع دلتای دیراک در دستگاه مختصات استوانه ای است و در نقاط دور از چشمه، $S = 0$ ، $(\rho \neq 0)$ می باشد. به دلیل اینکه وابستگی به θ و Z وجود ندارد، قسمت شعاعی معادله پخش به صورت زیر است:

$$\rho^2 \frac{d^2\phi}{d\rho^2} + \rho \frac{d\phi}{d\rho} - \rho^2 k^2 \phi = 0 \quad (2)$$

که از رابطه فوق طول پخش را برابر با $k^{-1} = \sqrt{D/\sum_a}$ ، در نظر گرفته ایم. بنابراین جواب عمومی این معادله را می توان بر حسب توابع بسل تعمیم یافته $\phi = a_1 I_0(k\rho) + a_2 K_0(k\rho)$ نوشت. به دلیل اینکه ϕ بایستی در فواصل بسیار دور محدود باشد، جواب فیزیکی مسئله فقط شامل جمله K_0 می باشد. و برای تعیین ثابت a_2 لازم است که حاصل ضرب D در انتگرال منهای شار نوترونی در اطراف لبه قرص کوچکی به ارتفاع واحد مساوی با شدت تولید چشمه یعنی S_0 ، در داخل قرص باشد:

$$S_0 = \lim_{\rho \rightarrow 0} D a_2 \int [-\nabla K_0(k\rho) \cdot \rho_0] \rho d\theta \quad (3)$$

که با جایگذاری فرم سری $K_0(k\rho)$ در رابطه فوق خواهیم داشت:

$$S_0 = D a_2 \lim_{\rho \rightarrow 0} \frac{2\pi\rho}{\rho} \quad (4)$$

یا

$$\phi = \frac{S_0}{2\pi D} K_0(k\rho) \quad (5)$$

حال ساختارهای فوق تقارن را مورد مطالعه قرار می دهیم. لذا معادله (2) را با تغییر متغیر $\psi = \rho^{-1/2}\phi$ به فرم خود الحاقی زیر در می آوریم:

$$\psi'' - \left(k^2 - \frac{1}{4\rho^2} \right) \psi = 0 \quad (6)$$

معادله فوق همان معادله آشنای شرودینگر با پتانسیل $V_B(\rho) = k^2 - \frac{1}{4\rho^2}$ می باشد و می توان از روش های فوق تقارن کوانتوم مکانیکی که در زیر می آید آن را حل نمود.

معرفی ساختار Witten

ساختار Witten دارای دو مرحله زیر است: مرحله اول فاکتوراسیون معادله (6) به کمک عملگرهای $A_1 = \frac{d}{d\rho} + w(\rho)$ و $A_2 = \frac{d}{d\rho} - w(\rho)$ می باشد. که در آن w تابع فوق پتانسیل نامیده می شود که می تواند با استفاده از معادله بوزنی ریکاتی $V_B = W^2 - W'$ تعیین می شود و یا اینکه مستقیماً از منفی مشتق لگاریتمی Ψ تعیین می شود $\left(W = -\frac{d}{d\rho} \ln \Psi \right)$. مرحله دوم ساختار Witten شامل در نظر گرفتن مسئله فرمیونی با تغییر علامت مشتق معادله ریکاتی و به دست آوردن پتانسیل جدید V_F که به عنوان همتای "فرمیونیک" پتانسیل اولیه معرفی می شود، می باشد. بنابراین: $V_F = W^2 + W'$.

معرفی ساختار دوگانه Darboux

ساختار دوگانه Darboux در یک قالب فوق متقارن اجازه می دهد که به جای اینکه همانند ساختار Witten از جواب خصوصی استفاده نمائیم، از یک جواب عمومی W_{gen} برای معادله بوزونی ریکاتی استفاده نمائیم. بنابراین اکنون عملگرهای فاکتوراسیون به صورت $A_1 = \frac{d}{d\rho} + W_{gen}$ و $A_2 = \frac{d}{d\rho} - W_{gen}$ در می آیند. با این روش می توان یک خانواده تک پارامتری از پتانسیل های بوزونی معرفی کرد که همتای فرمیونی یکسانی دارند. بدین معنا که:

$$V_{iso} = V_B - 2 \frac{d^2}{d\rho^2} \ln(I(\rho) + \lambda) \quad (7)$$

که تبدیل Darboux عمومی V_B می باشد. معادله فوق را می توان به صورت زیر نوشت:

$$V_{iso}(\rho, \psi; \lambda) = V_B(\rho) - \frac{4\psi\psi'}{I(\rho) + \lambda} + \frac{2\psi^4}{(I(\rho) + \lambda)^2} \quad (8)$$

که در آن $I(\rho) = \int_0^\rho \psi^2(r) dr$ و λ پارامتر مشخصی است و یک کمیت مثبت و حقیقی است و در واقع ثابت انتگرال ریکاتی می باشد [6]. علاوه بر این یک میرایی مدوله بر روی جواب عمومی وجود دارد، به طوری که:

$$\psi(\rho; \lambda) = \sqrt{\lambda(\lambda+1)} \frac{\psi(\rho)}{I(\rho) + \lambda} \quad (9)$$

که $\sqrt{\lambda(\lambda+1)}$ همان ثابت بهنجارش است و به راحتی می توان نشان داد که:

$$W_{gen} = -\frac{d}{d\rho} \ln \psi(\rho; \lambda) \quad (10)$$

ما متوجه این موضوع هستیم که توابع موج نامنظم مکانیک کوانتومی در بازسازی حالت مقید، مفید واقع می‌شوند [7]. به منظور دیدن معنای فیزیکی ساختار همسان برای پخش نوترون از تغییر تابع $\psi = \sqrt{\rho}\phi$ استفاده می‌نمائیم. در این صورت معادله شرودینگر $\psi'' - V_{iso}\psi = 0$ به معادله زیر تبدیل می‌شود:

$$\rho^2 \frac{d^2\phi}{d\rho^2} + \rho \frac{d\phi}{d\rho} - \rho^2 k_{eff}^2 \phi = 0 \quad (11)$$

$$k_{eff}^{-1} = \left[k^2 - 2 \frac{d^2}{d\rho^2} \ln(I(\rho) + \lambda) \right]^{-1/2} \quad (12)$$

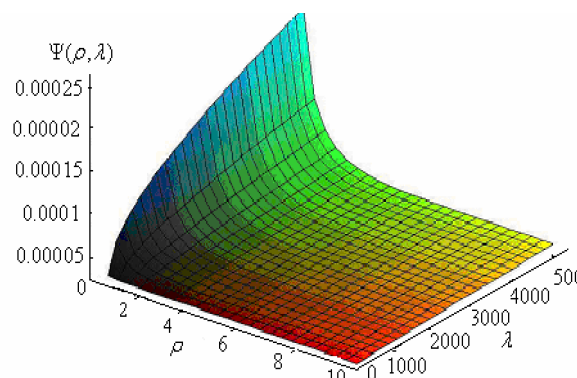
k_{eff} ، طول پخش موثر و وابسته به شار می‌باشد که همان تبدیل Darboux طول پخش ثابت k است. بنابراین می‌توان ارتباط بین معادله پخش شار نوترون شعاعی و معادله پخش تک طیفی را مشاهده نمود.

نتایج

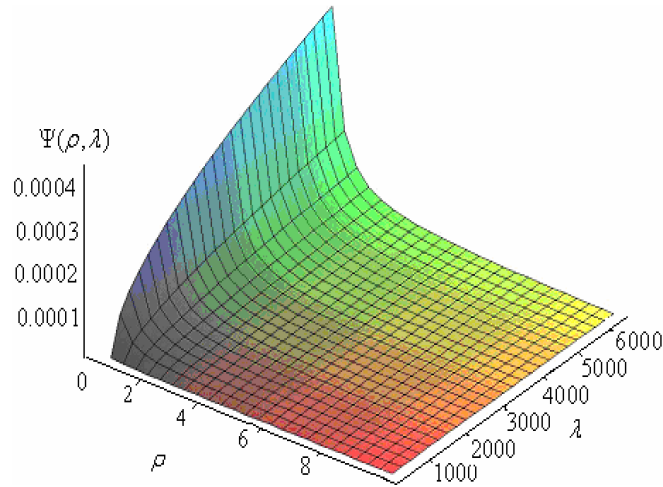
جدول (۱) بترتیب طول پخش (L, cm) ، سطح مقطع ماکروسکوپی $(\sum_a (cm^{-1}))$ و ضریب پخش (D, cm) را برای محیط‌های آب معمولی (H_2O)، آب سنگین (D_2O)، برلیوم (Be) و کربن در شکل گرافیت (C)، نشان می‌دهد. و همچنین اشکال (۱) و (۲) و (۳) و (۴)، به ترتیب نمودارهای سه بعدی $\psi(\rho; \lambda)$ را که از حل معادله (۹) در ازای ρ ها و λ های مختلف بدست آمده برای محیط‌های مذکور نشان می‌دهد [8].

جدول (۱) مقادیر عددی طول پخش، سطح مقطع ماکروسکوپی و ضریب پخش برای محیط‌های مختلف H_2O, D_2O, Be, C [8].

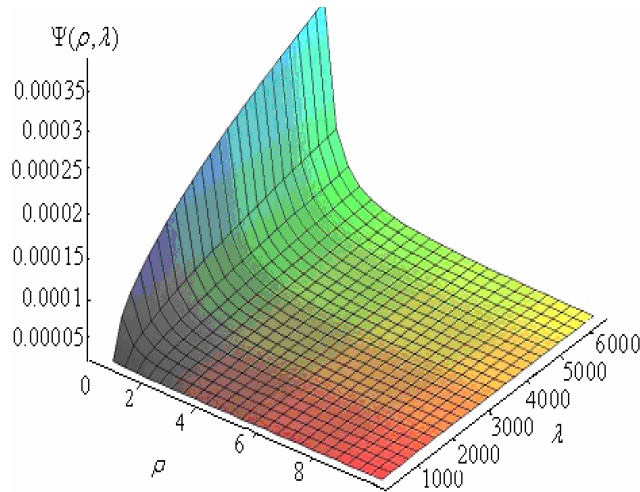
Diffusing media	Diffusion length (L, cm)	Macroscopic cross section $\sum_a (cm^{-1})$	Diffusion coefficient (D, cm)
light water, H_2O	2.75	22×10^{-2}	0.17
heavy water, D_2O	100	8.5×10^{-5}	0.85
beryllium, Be	21	1.2×10^{-3}	0.54
graphite, C	54.2	3.2×10^{-4}	0.94

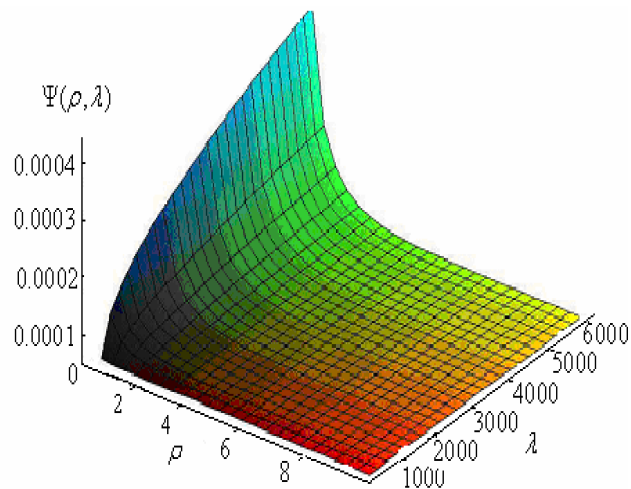
شکل (۱): نمودار سه بعدی ψ در ازای ρ و λ های مختلف برای محیط H_2O .

شکل (۲): نمودار سه بعدی Ψ در ازای ρ و λ های مختلف برای محیط D_2O

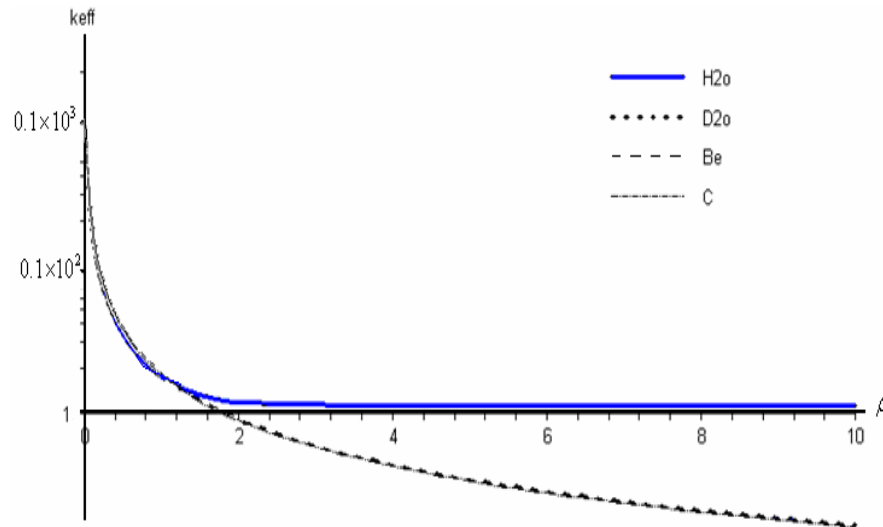

شکل (۳): نمودار سه بعدی Ψ در ازای ρ و λ های مختلف برای محیط Be

شکل (۴): نمودار سه بعدی Ψ در ازای ρ و λ های مختلف برای محیط C

و شکل (۵)، نمودار k_{eff} را بر حسب ρ در ازاء $\lambda = 1$ برای محیط های H_2O و D_2O و Be و C نشان می دهد.

شکل (۵)، نمودار تغییرات k_{eff} را بر حسب ρ در ازاء $\lambda = 1$ برای محیط های H_2O و D_2O و Be و C

بحث و نتیجه گیری

با معرفی معادله پنخش نوترونی مربوط به چشمه خطی طویل در حالت پایا می توان دریافت که با استفاده از تبدیل فوق تقارن مکانیک کوانتومی یک بعدی Darboux، می توان معادله پنخش را به معادله شرودینگر با پتانسیل $V_B(\rho)$ تبدیل نمود و نشان دادیم که طول پنخش ثابت، k ، تبدیل به طول پنخشی می شود که تابع شار نوترونی است، k_{eff} . همچنین نتایج محاسبات به ما نشان می دهد که k_{eff} ، در ازای محدوده وسیعی از λ های مختلف برای محیط های D_2O, Be, C بسیار به هم نزدیک است و تغییرات λ اثر قابل ملاحظه ای بر روی مقدار آن ندارد و در محدوده $0 \leq \rho \leq 10$ بیشترین تغییرات را خواهیم داشت.

مراجع

- [1] E. Witten, Nucl. Phys. B **188**, 513 (1981).
- [2] F. Cooper, A. Khare, and U. Sukhatme, Phys. Rep. **251**, 267 (1995).
- [3] H.C. Rosu, Phys. Rev. E **56**, 2269 (1997); H.C. Rosu, Phys. Rev. A **54**, 2571 (1996); H.C. Rosu and J. Socorro, Phys. Lett. A **223**, 28 (1996).
- [4] B. Mielnik, J. Math. Phys. **25**, 3387 (1984); See also, M.M. Nieto, Phys. Lett. B **145**, 208 (1997); J. Pappademos, U. Sukhatme, and . Pagnamenta, Phys. Rev. A **48**, 3525 (1993).
- [5] G. Arfken, *Mathematical Methods for Physicists*, Second ed. (Academic Press, New York, 1970) Example 11.5.1.
- [6] In the context of the ID Schrödinger Equations generated by the Hyper geometric equation, the Parametric potentials depending on an integration constant are termed as semiparametric by G.A. Natanzone, Vestnik Leningrad. Unive. **10**, 22 (1971).
- [7] D.S. Krähmer and U. Leonhardt, J. Phys. A **30**, 4783 (1997).
- [8] J.R. Lamarsh, "Introduction to Nuclear Engineering", Third edition, Addison-Wesely, 1983/2001.